

víziója szerint való és azért ujnak ható és teremtő erővel megragadó átélésében. A kis Teréz szenttéavatása alkalmával XI. Pius pápa így foglalta össze ezt a tanítást:

A szívnek őszinte, kedves alázatossága; továbbá a teljes hűség állásbeli kötelességeink teljesítéséhez a készség minden áldozat meghozatalára, bizalmas önátadás Isten kezébe és szívébe, és mindenekfölött az igazi szeretet, Istennek élő, munkás szeretete, a Jézus Krisztus iránt való igazi, gyengéd szeretet, mely megfelel az Ő irántunk tanúsított gyengéd szeretetének — ez előtte éppoly becses, mint a keresztény apostolkodásban oly hatásos bölcsesség és szervező erő kiválósága. Ez az az ösvény, melyen haladni mindenkinek nemcsak lehetséges, hanem könnyű is, habár nem is lesz képes mindenki ezen az úton elérni azt a magaslatot, melyre a jó Isten Terézt felségítette.

Ime, „az Isten-gyermekség kis útja“: a gyermek tanítása a felnőtt számára! Egy kedves barátom egy decemberi este egy kis budai utcában keresett valakit. Véletlenül éppen abban az órában rövidzárlat volt a környéken, és ő bizonytalanul járt házról-házra, mert a sötétben nem tudta elolvasni a házszámokat. Egyszerre szembe jön vele három kisfiú, mindegyiknek kezében egy-egy égő karácsonyfa-gyertyácska. Megállnak előtte és megkérdezik, mit keres. Megmondja a számot. — „Ó, az még arra van, följebb. Tessék jönni, majd megmutatjuk.“ — „Köszönöm gyerekek, de hiszen ti ellenkező irányba indultatok!“ — „Nem kérem szépen, mi csak azért járunk az utcán, hogy világítsunk az embereknek.“ — A gyermek az ő kis útjával világít az embereknek. Megtanulhatjuk tőle, hogy nem kell nagy dolgokat hajszolnom, elég, ha elfogadom kicsinységemet, ha szívem egyszerűségében megpróbálok szembe nézni bűneimmel és megteszem, ami jó telik tőlem, — ami azon túl van: rábízom a Jóistenre. Kis út ez? Az Evangélium szerint ez a legnagyobb.

KÖDSZALLTAKOR

*Ködszálltakor tudnád meg, mi a fény. A szénaboglyák harangjain nyugszik az ég s ijedtt bogárcák szimatolják esendő sorsukat. Ha elfelejtenéd
egyszer a rezzenő levél szavát s a gesztenyék magányos panaszát, idézd föl ezt a múlhatatlan szépségű órát varázsló jelekben és szavakban. Izzelgesd akkor is mohón, akár egy költeményt, ha már csipetnyi lesz csak nyelvednek hegyén abból, amit életnek nevezel. Bizonytalan az árnyak közt lopódzó értelem. Ma van és holnap ködbe vész az is, mint a patak a fák között s a sziklákön szökdöső zuhatag. Pihenj. Lehelletedben úszik nemsokára a víz, a köd, az ég s a könnyű pára.*

Tűz Tamás